

Sveto Žensko

Božanstvo je razkrilo svoj skriti obraz in v njem je vstala velika Mati sveta.

Šri Aurobindo

Ko sem prvič naletel na članek '*Prebuditev človeštva*', ki je objavljen v tej izdaji LOGON-a, me je prešinila misel: »Kako ambiciozna opis!« Kaj se v nasprotujoči trditvi ne skriva drzno mišljenje o *prebuditvi človeštva* zaradi mnogoterih in nepojmljivih kriz na svetu?»

In vendarle: čutim, da je že nekaj let, v zavesti ljudi opaziti rahlo prikriti tok, ki je bil na začetku bolj rahlo valovanje, v zadnjem času pa vedno bolj razločno, močno in obetavno. To valovanje, to duhovno silo bi v tem članku rad označil kot *Sveto Žensko*.

Kaj je to Sveto Žensko v najglobljem smislu, kako deluje, kako se pojavlja. Vse to bi želel temeljito raziskati in preučil. Domnevam, da je v sedanjem času transformacije sila Sveto Žensko najvišjega pomena in da lahko pripravlja temelje za prebuditev človeštva.

Že nekaj časa negujem navado, da se zjutraj usedem za klavir in igram ter pojem svete pesmi iz različnih duhovnih kultur, npr. iz sufizma, budizma, hinduizma, iz hebrejskega kulturnega prostora in rožnega križa. Zaznavam, da se skozi moje etersko telo pretaka zelo rahlo valovanje, ki odpira srce in daje občutek notranje povezanosti z velikim tkivom Svetega.

Pri raziskovanju Sveto Ženskega me je navdahnili impulzi dveh knjig. Za začetek leta 2013 objavljeni svetovni bestseller filozofa kulture Charlesa Einsteina »*Die schonere Welt, die unser Herz kennt, ist möglich*« (Možen je lepši svet, ki ga srce pozna, op. p.). Kasneje pa v letu 2021 v Nemčiji izdani roman ameriške botaničarke Robin Wall Kimmerer *Geflochtenes Sussgras* (Prepletena sladka trava, op. p.). 3

Vzorec ločenosti

Obe knjigi kažeta na to, da našo zahodno kulturo zaznamuje *zavest o ločenosti, o osamitvi*. Zato je to temelj za nastanek sedanje situacije svetovne krize (primerjaj tudi Modrost ljudstva Kogi iz kolumbijskega višavja). 4

Vzdrževanje zavesti ločevanja in osamitve lahko skiciramo takole: človek sam sebe dojema kot neodvisen posameznik med drugimi neodvisnimi posamezniki v

univerzumu, o katerem si domišlja, da je neodvisen. Čuti se ločenega od materije, ločenega od Duha, ločenega od vseh drugih duš. V svoji potrebi po uveljavljanju tekmuje z drugimi posamezniki. Zato bi želel uveljaviti čim večji nadzor in v največji možni meri sledil lastnim interesom. Kdor bi rad nadvladal ta, več ali manj brezobzirni »biološki program«, si prizadeva za »višje stvari«. On ali ona zato izbereta pot odpovedovanja in discipline ter bi se rad/a dvignila v duhovne sfere. Dušo vidita ločeno od telesa in zanju Sveto ni del tega sveta.

Vzorec vzajemne povezanosti

Tej, do današnjih dni prevladujočem »vzorcu ločevanja« Eisenstein in Kimmererjeva postavljata nasproti povsem drugačno perspektivo na stvarjenje in življenje: »Vzorec vzajemne povezanosti«. Zemljo in univerzum pojmujeata kot *živ organizem*, kot »veliko tkivo«, v katerem vsa njegova bitja (kamnine in minerali, rastline, živali, ljudje, elementi ogenj, zemlja, voda in zrak kot tudi njihovi elementarni duhovi, planeti in sončni sistem, duhovne hierarhije) drug z drugim vzajemno komunicirajo in notranje delujejo ter so kar najbolj tesno povezani med seboj. Govorita o *svetem tkivu*, v katerem je med seboj vse povezano, kjer je torej vsako ravnanje pomembno in deluje na celoto.

Smisel, zavest in inteligenca so vrojene lastnosti materije in univerzuma.

(Charles Eisenstein) 5

Sveto se torej nahaja znotraj sveta, v globoki notranjosti vsakega bitja, v globoki notranjosti zemlje, v globoki notranjosti sonca (primerjaj tudi s Theilhard de Chardin 6).

Knjigi Eisensteina in Kimmererjeve prikazuje, da je ekološka kriza (tako kot vse naše krize) *duhovna kriza*. Kako je do tega lahko prišlo?

Moška podoba Boga

Judovsko-krščanska zahodna kultura je zaznamovana z moško podobo Boga. V judovstvu je to kaznujoči Bog, ki je izgnal ljudi iz raja. V krščanstvu je tega jeznega Boga Stare zaveze nadomestil Bog usmiljenja in ljubezni. V pojavi Kristusa se je ta krščanski Bog utelesil na zemlji, vendar se je potem Kristus iz križa znova dvignil k svojemu nebeškemu Očetu. V sebi globoko v podzavesti nosimo bolj ali manj še vedno podobo *davnega, jeznega Boga*.

Pod oblastjo »moškega« Boga smo razvili znanosti in si pridobili zmožnosti, da v nekaterih zadevah nadziramo svojo okolico. Pri tem pa smo se izolirali od svetih medsebojnih odvisnosti vsega ustvarjenega. V svojem vsakdanjem življenju smo izgubili povezavo z Božjim v vseh njegovih oblikah.

(Llewellyn Vaughan-Lee) 7

Ženska stran Božjega

Opisana načina stališča Eisensteina in Kimmererjeve o medsebojni povezanosti pa nasprotno odpirata oko za *Sveto Žensko* v stvarstvu. Celovitost življenja v njegovi svetosti pripada ženski strani Božjega.

V nasprotju od Njegove zapovedane strahospoštovane transcendence Ona uteleša skrbno ljubečo Božjo prisotnost.

(LLewellyn Vaughan-Lee) 8

Kako pa se te besede združujejo s Kristusovim izrekom: »Moje kraljestvo ni od tega sveta.« (Jan., 18,36) In z dejstvom, da se je po vstajenju prikazal v popolnoma drugačnem telesu, eteričnem, nesmrtnem telesu, s katerim je lahko napravil vnebohod – »telesnost«, ki jo resnično lahko imamo za sveto?

Vprašanje o Svetem Ženskem v stvarstvu se postavlja tudi v Mozartovi *Čarobni piščali*. Kozmično nesveto Žensko se tukaj izrazito kaže v podobi *kraljice noči*. Ona je temna mati, ki želi svoje otroke ujete zadržati v svoji sferi.

Poglejmo na naš svet. Kaj ne spoznamo poleg vse očarljivosti v prisiljenosti, ki ga izvajata oba spola drug na drugega, silne moči temne matere? V egipčanskih misterijih govorimo o Nephtys. Njena sestra Izis simbolizira višji, Božji naravni red, Sveto Žensko.

Sveto Žensko ni lahko opisati. Ne da se je enoznačno definirati. Ženska božanskost se nerada zaokroži v enem pojmu. Občasno se imenuje »Boginja«, drugič »anima mundi«, naslednjič »Sofija«, nato »Izis«, spet drugič »Božanska mati« ali »Mati sveta«.

Sveto Žensko gre z roko v roki s Svetim Moškim

Toda zelo pomembno je razumeti, da Sveto Žensko nikakor ni v nasprotju ali protislovju z Moškim. Sveto žensko je povezano s Svetim Moškim. Božanska mati je eno z Božanskim Očetom. Podeli mu – njemu, ki daje impulz – obličje, njegovo vseobsegajočo kozmično pojavo. V njej ugleda samega sebe. Oba sta eno telo, tako kot Jin in Jang. Božansko je onkraj vsake razcepitve.

Sveto Žensko torej nima nič opraviti s spolom, s pripadnostjo spolu. Sveto Žensko je Božansko, ki da je obliko *brezobličnemu*, omogoča mu razodevanje njegovega bogastva. In to se dogaja skozi stvarjenje, ki ga oba porajata drug v drugem, v nenehni Božanski oploditvi.

Torej lahko trdimo, da obstaja prvo stvarjenje – svet, nedotakljiv svet: Duh–duša–svet. Naš svet, v katerem so se kakovosti ločile druga od druge, je izhod iz njega.

Zahodna, racionalno-linearna zavest težko razume Božansko v njegovem skupnem delovanju »moškega« (daje impulz, je brezobličen, nerazodet) in »ženskega« (sprejema, rojeva, razodeva). V toku zgodovine je vedno znova prihajalo – odločilno zaradi vpliva Cerkve – do nerazumevanja, celo do razvrednotenja Ženskega. Žensko je postalo »nevarno«, »ujeto v svet in na svet vezano«, celo kot faktor, ki karakterizira duhovno-spiritualno pot, ki ga velja premagati.

Pri tem je bilo spregledano, da je Moško v našem svetu lahko na popolnoma enak način ujeto v svet in vezano na svet. Oba vidika kažeta na njuno skrito višjo dimenzijo, v kateri sta Eno. Za to Enost se velja na novo prizadevati. Zato je naš svet šola vadbe.

Dante v *Božanski komediji* opiše vzpon k Sveto–Ženskemu, k nebeški kraljici Mariji. V to sfero je Dante zmogel stopiti le s pomočjo Beatrice. Kozmično Sveto–Žensko pusti vstopiti v svojo sfero le tistim, ki je dosegel Sveto–Žensko v samem sebi. Beatrice lahko razumemo kot simbol za telo vstajenja, ki ga je Dante dosegel v poteku njegovega vzpona.

V vzhodni tradiciji, predvsem v indijski duhovnosti, najdemo globoko čaščenje Božanske Matere v vseh njenih vidikih: rojevajoča Mati (*Ambe*), Božanska mati (*Jagadambe*), sveta Mati (*Mata Bhavani*), Mati, ki hrani (*Durga Tinashini*), temna kozmična Mati (*Kali*), ljubka, mehka Mati (*Uma*), Božanska kraljica (*Sita*) in elementarna Mati (*Radha Rukha Mane*). 9

Tudi čudoviti indijski *mit o Shivi in Shakti* časti silo Sveto–Ženskega. Opisuje, da božanski par Shiva in Shakti potrebujeta dolg in boleč proces, da bi pri polni zavesti povezala ekstremna pola askeze in ekstaze, neodvisnosti in simbiotične združitve, odvrnitve od sveta in polno predanosti »v skrbi za svet«. Ta mit smo obširno opisali v LOGONU št. 7 (2021), primerjaj tudi z Ela Thole). 10

Mnogi miti in pravljice z vzhoda in zahoda nam pripovedujejo o 7 ali 12 bratih, začaranih v krokarja, ki jih mora rešiti sestra. Je ta odrešilna sestra morda simbol za Sveto–Žensko? Bi nas rada opozorila na našo duhovno prakso, na naš vsakdan?

Kako nas lahko navdahne Sveto Žensko?

Kako nas Sveto–Žensko lahko navdahne pri izzivih novega časa? Opazujmo sveto raven, ki prežema svet in o kateri Goethe v Faustu pravi: »Večno Žensko nas vleče navzgor.« Kliče nas »k redu«, v višji red človečanstva.

Sveto–Žensko ne izključuje, temveč obdaja in integrira.

Sveto Žensko nam lahko da spoznajo, kako so med seboj povezani različni deli življenja. Lahko nam pokaže vzorce odnosov in medsebojnih povezav, ki hranijo življenje. Sveto Žensko nudi prostore razvoja. Varuje, ogrinja in kaže predanost in skrb. Ljubeče razgrinja svoj plašč (primerjaj z upodobitvami Marije). Lahko nam pomaga, da zavestno vidimo, kar intuitivno dojemamo: vse je del žive, organske celote, v katerem celotno stvarstvo drug z drugim komunicira in vsaka ustvarjena celica na edinstven način izraža celoto. Pot razvoja duše ni ravna, linearna pot, pri kateri lahko »moteče« prezremo. Je dinamična pot, ki kliče k transcendiranju, k posvetitvi. Sveto Žensko nas uči, da je vsaka izkušnja, ki se pošteno pretehta in odseva, zelo pomembna. Pot duše se dogaja v obliki kačje linije, vodi tudi v slepe ulice in treba se je vedno znova preobrniti.

Duševna rast se ne dogaja z askezo ali izključevanjem, temveč da pozorno gledamo in ovrednotimo, da intuitivno spoznavamo Sveto, ki se svetlika skozi vse živo in nam na svoj način neprekinjeno »govori«.

- *Sveto Žensko rojeva ritme Svetega*

Ta ritem se imenuje vdih in izdih. Žensko ve, da je bolj pomembno biti, kot pa delovati. Veliko prehitro mislimo, da naj se naši lastni konflikti in problemi sveta razrešijo le s tem, da nadaljujemo z aktivnostjo in delovanjem. Toda ravno to osredotočanje na neutrudno aktivnost nas je spravilo v kritične situacije. Največja moč leži tišini. V njej lahko zaslutimo Božanski ritem in se trudimo naravnati nanj.

- *Sveto Žensko daje prostor telesni prisotnosti*

Smo Božja bitja in tako je mišljeno v naši telesnosti kot tudi v naši duševni in duhovni strukturi. Naš telesni obstoj, naša telesna prisotnost in naša »skupaj-prisotna-biti« je elementarnega pomena. Tudi naša spolnost lahko postane izražanje Svetega, zrcaljenje »Božje seksualnosti«, ki se neprekinjeno ustvarjalno udejanja v hermafroditski strukturi. Pot tja je slikovito prikazana na način, ki se nas dotakne, v Salomonovi *Visoki pesmi*.

- *Sveto Žensko uteleša ljubečo in skrbno Božjo prisotnost*

Sveto Žensko nam kaže: duhovno življenje ni dvignjeno navzgor, ni odstavljeno v duhovno sfero, temveč je, opazovano od zunaj, čisto normalno življenje. Vsako najmanjše vsakdanje opravilo je pri tem pomembno – tako pri druženju z ljudmi, živalmi, rastlinami. Če se to druženje dogaja na osnovi in z zavestjo naše notranje esence, postane tako posvečeno/sveto, zdravilno. Sveto Žensko vpliva z nevpadljivo, ljubečo prisotnostjo na naše odnose, na naše družine, na soseščino, na našo okolico. Tukaj se izkazuje: »Po njihovih sadovih jih boste spoznali.« So to sadovi višje narave ali sadovi, ki pripadajo svetu nasprotij? Sveto lahko zaslutimo v globini vsakega bitja in ga spodbudimo.

- *Sveto Žensko nas uči modrosti sprejemanja in poslušanja*

Sveto Žensko nam kaže, kako lahko ljubezen in hrepenenje v srcu ustvarita prostor in povezavo z Božjim. Če je naše srce odprto, pride k nam, na nas, vse, kar v tem trenutku potrebujemo.

Tako kot mati pogosto intuitivno ve, kako poslušati svoje otroke, da bi lahko zaznala

6

njihove prave potrebe, tako nas Sveto Žensko uči, kako poslušati notranje in zunanje življenje, kako smo lahko udeleženi pri velikem misteriju.

Poslušanje je bistvena lastnost sprejemanja. Lahko se učimo poslušati, kako biti notranje in zunanje pozorni, in paziti na znake, ki nam sporočajo, kaj se v življenju v

resnici dogaja. Življenje je neposredna izrazna oblika Božjega, odslikava na snovni ravni. Lahko se učimo zaznavati skrito prisotnost Božjega v materiji in naravi.

- *Skrito Žensko razvija ustvarjalni dialog*

Sveto Žensko ima oko za celoto. Čuti različne vzajemne povezave in intuitivno ve, kako delujejo skupaj. Različne vidike in načine gledanja bitij v velikem tkivu bi rada uvrstila v ustvarjalni proces povezovalnega sožitja, v resnično ustvarjalni dialog.

Lahko se učimo, da ne govorimo le o tem, kar že vemo, kar smo brali, kar je del naše filozofije, temveč poslušamo to, kar bi se rado prav v tem trenutku izgovorilo in izrazilo. Lahko se učimo imeti spoštovanje do drugih načinov gledanja in do drugih stališč, celo to, da te perspektive »stkemo« z našim prispevkom. Sveto Žensko vedno gleda Enost, ne da bi jo hotela preprečiti.

- *Sveto Žensko razvija služenje v »univerzalnem živem telesu«*

Sveto žensko nam kaže veliko povezanost, sveto tkivo. Tako posameznik kot duhovna skupnost smo *del* univerzalnega živega telesa. Vsaka duhovna skupina in skupnost imata v tem telesu določeno nalogo in valovanje, ki določa vrsto njihovega sodelovanja v zunanjih in notranjih svetovih. Nekateri duhovne skupine delujejo in služijo v zunanjem svetu, pomagajo npr. z zdravilnimi dejavnostmi. Druge skupine tesno delujejo s fizičnim svetom in pomagajo zdraviti etersko telo zemlje. Spet druge skupine delujejo v astralnem svetu in spet druge globoko v notranjosti v srcu, celo na ravni Nebiti. Tukaj ni konkurence, ni boljšega ali višjega. Vsakdo izpolnjuje svoj prostor s služenjem. Lahko se učimo ponovnega vstavljanja v mozaik služenja.

- *Sveto Žensko utira pot kakovosti zavesti, v kateri postanejo nasprotja in polarnosti plodno povezane druga z drugo*

V prihajajočem novem času bo Sveto Žensko predvsem utiralo pot »ključni kvalifikaciji« človekove zavesti. Šri Aurobindo jo označuje kot delovanje »nadmentalne zavesti«¹². Ken Wilber jo v svoji integralni filozofiji zavedanja imenuje »rumena« oz. »turkizno obarvana« stopnja ¹³. Je sposobnost, da na osnovi povezanosti z lastno notranjo esenco v sebi sprostimo *ново kakovost zavesti*, v kateri se lahko vsa nasprotja in polaritete plodno povežejo in združijo druga z drugo.

Tako si nič več ne stojijo nasproti

7

Duh in materija,

ogenj in voda,

Moško in Žensko,

racionalnost in emocionalnost,

*znanost in religija,
aktivnost in mirovanje,
ambicioznost in skromnost,
ponižnost in pogum.*

Z besedami Šri Aurobinda:

To je koleno, ki povezuje zvezde med seboj: Dve, ki sta Eno, ustvarita skrivnost vseh moči. Dva, ki sta Eno, sta tudi v stvareh kot sta Moč in Zakon.

LOGON, št. 16. oktober, 2023

Že nekaj let prihaja do izraza rahlo prikrit tok v zavesti ljudi (stran 65)

Sveto Žensko razodeva bogastvo Božjega (stran 68)

1 Sri Aurobindo, *Savitri*, 1. knjiga, v *Collected Works od Sri Aurobindo*, Volume 33 in 34, str.

2 Charles Eisenstein, *Die schonere Welt, die unser Herz kennt, ist möglich*, 6. Aufl., Munchen 2020

3 Robin Wal Kimmerer, *Geflochtenes Sussgras, Die Weisheit der Pflanzen*, Berlin 2021

4 Lucas Buchholz, *Die Kogi – Wie ein Naturvolk unsere moderne Welt inspiriert*, Saarbrücken 2019 (o tem je intervju v LOGONU št. 12, 2022)

5 Charles Eisenstein, a. a. O., str. 28

6 Teilhard de Chardin, *Das Herz der Materie (Srce materije)*, Zurich 2019

7 LLewellyn Vaughan Lee, *Die Matrix des Lebens (Življenjska matrica)*, Freiburg 2011, str.

20

8 Ravno tam, str. 50

9 Hagara Feinbier, *Come together Songs*, 3. zvezek, Bad Belzig 2011, str. 127

10 Ela Thole, *Die Gottliche Shakti*, Bielefeld 2015

11 Gernot Bohme, *Liebe kann man nicht machen*, Intervju v reviji EVOLVE, izdaja 5/2015,

nadalje 39/2023

12 Satprem, Sri Aurobindo oder: Das Abenteuer des Bewusstseins, Gladenbach 2010, str.

244

13 citirano po Marion Kustenmacher, *Integrales Christentum*, Gutersich 2018, str.

135 in str. 149

14 Sri Aurobindo, *Savitri*, 1. knjiga, Canto 5